

Groeten uit Kilifi

28/11/2016

Eindelijk regen, dus tijd om te schrijven.

Het is drie maanden droog geweest en dat is te zien aan het gras. Uiteraard ook op de wegen naar het binnenland.

De vlucht naar Mombasa was langer dan verwacht want ons toestel vanuit NBO had vertraging wegens een panne. Na een super toffe KLM vlucht met geweldige service en vriendelijke stewardessen, in het Nederlands en heerlijk eten, een ijsje, etc ect waren ook de immigratiedienst en de douane erg vriendelijk. Wij mocht (*op mijn verzoek met mijn multi entry visum*) en de diplomatenrij aanschuiven.

In Mombasa aangekomen stond Steve niet te wachten.....potverdrie , hij dacht dat we om 1u PM aankwamen terwijl ik duidelijk gezegd had kort na middernacht. Uiteindelijk waren we dus pas om 04:00 'thuis' , even laat als ik thuis vertrokken ben.

De papa van Ndurya is niet helemaal gezond, zijn enkels zijn enorm dik en hij zei me dat hij naar mama gaat binnenkort. Zijn vrouw, die begraven ligt 10 meter van zijn hut. De SAMboom staat er (bijna als enige !!!) prachtig bij.

Oceaan dag

29/11/2016

Geen regen vandaag. Het was laag water om 09:00 dus perfect om te gaan snorkelen. Voor Johan was dit de eerste keer. George van de burens en Ndurya gaan mee omdat zij als vissers de oceaan goed kennen.

We hebben veel mooie vissen gezien en Johan vond het een leuke ervaring. Zeker voor herhaling vatbaar. Ik heb van thuis een recept mee om sea-urchins klaar te maken met een of andere lekkere saus en Paul heeft (*web*) er een heel aantal verzameld toen wij al "aan wal" waren. Het resultaat van het beestje levend te koken en open te maken was niet denderend. Dus dit is een eenmalig experiment.

De rest van de dag ben ik wel gestraft voor het "opeten van een sea-urchin" idee want ik heb 1 van hun stekels in mijn voet gehad en ben ook gestoken door een wesp.

Paul is verliefd. Hij vindt het hier geweldig.... Bovendien heeft hij ons massage-les gegeven. Ik was het eerste vrijwillige slachtoffer en Ndurya het tweede. For the first time in his life.

"EVEN" in Afrika

01/12/2016

Paul en ik zouden "even" boodschappen doen en even een sim-kaart halen voor hem.

Met de pikipiki waren we snel in het dorp, maar in de Safaricom shop.... We hebben na een behoorlijke tijd (*niet getimed maar leek zeker een uur*) eindelijk de enige mevrouw in Kilifi die sim kaarten kan registreren te pakken (ze was er niet vrijdag) is haar internet ermee gestopt net als wij aan de beurt zijn. Dus ik stuur Paul naar de winkel (*want hij was het wachten beu*) terwijl ik met haar heel de boel reset. Gewoon "TJAKKA" alle elektriciteit uit. Van de modem, de pc en de laptop.

Maar ook na alles heropstarten en inloggen werkte het nog niet, dus heb ik mijn telefoonnummer achter gelaten zodat ze me zou kunnen bellen.

Ik was het beu en heb na mijn kikapu te vullen met veel fruit, Ndurya naar huis gestuurd met de brommer en ben zelf in Kilifi Club een Krest gaan drinken. Paul zou volgen als hij zijn meegebrachte telefoon verkocht had.

Bij thuiskomst bleek dat de bestelde Gamba's nog niet waren geleverd (dat had ik al verwacht je aan zo'n lage prijs heeft die ze nooit kunnen vinden) en dus heb ik Lena en Johan gevraagd om naar Kilifi club te komen om te eten.

We hebben meer dan 1 uur gewacht en toen ik ging zeggen dat we nog 5 minuten zouden wachten was het eten er opeens.

Na het eten ben ik met de pikipiki naar huis gegaan en de wageni zijn terug gewandeld langs het strand. Zo was het alweer 14:00...

Zwemles

02/12/2016

Vanochtend heeft Meester Paul zwemles gegeven aan Benson & Benson + broer Dennis. Algauw had hij een hele schare aan toeschouwers. (*Benson is het zoontje van Ndurya en de buurjongen heet ook Benson, zijnbroertje is Dennis*)

Ze zijn niet kinderachtig, de leerlingen, maar volgens Meester Paul veel te speels.

Na de lessen zijn we gaan lunchen bij ons thuis samen met ons bezoek : Monique2, Andre en Rene. Zoals gewoonlijk had Ndurya superlekker gekookt : visschotel uit de oven, gestoofde wortels, gemixte gestoofde groenten, etc etc Hij kreeg veel lof van iedereen.

Zalig een siësta en daarna kwam de masseuse langs. Iedereen heeft hiervan geprofiteerd. Paul, die vroeger zelf ook Kinesist was vond het niet geweldig ,maar wij onervarene Lena, Johan en ik vonden het relaxerend.

De safari van Lena, Paul, Johan, Monique2, Rene en Andre is ook geboekt. Ze gaan dinsdag 3 dagen op safari.

Morgen op dolfijnen spotting en snorkelen in Watamu Marine National park. ALS de huurauto gevonden wordt op tijd en anders doen we dat Zondag. In ieder geval kon ik na de brief van mijn Lovely Friend niet weigeren : ze mogen mee (*ook van mijn wageni*)

We hebben de nodige voorbereidingen getroffen en Ndurya zal "babysitten"
En zo vliegen de dagen voorbij.....

Zaterdagmarkt

03/12/2016

We zijn vandaag niet naar Watamu gegaan want de huurauto is verdwenen. De trip is uitgesteld tot Maandag. Prachtige zonsopkomst, lekker yoga en veel zwemmen. Het was vloed rond 06:30.

Rond 11 u. kwamen de kindertjes op appèl voor de zwemles , maar ze hebben het niet lang volgehouden want er zaten kwallen in het water Kimmy en Gladys durfden warempel ook mee . Op dat uur is het voormijn witte huid ook niet aangeraden in de zon te staan, dus de lessen waren rap gedaan.

Met Paul samen, die vriend is geworden met de askari van de burens, eens gaan rondkijken in Black Marlin (*of Mara Engai*) De Askari is super gelukkig met eene paar (dames)schoenen, een nieuw

overhemd, een leuke jeansbroekje voor zijn klein en een T-shirt. Paul ging dan nog verder wandelen terwijl ik met mijn sanseveria stek naar huis ging. Na de siësta zijn we naar de zaterdagmarkt vertrokken in koshoroni. Je ziet bergen en bergen 2dehandskieren vanuit Europa en nieuwe kanga's in alle mogelijke kleuren. Ik heb een puré stamper gevonden die er vele malen sterker uitziet dan de stamper die ik laatst in de GB heb gekocht.

Ook lvele vierkante meters uitgestalde schoenen, waarvan lang niet alle paren volledig zijn. We vragen ons dus ook af waarom enkele schoenen überhaupt te koop staan?

We hadden het snel bekeken op de markt en zijn dan naar Makuti Villa's gegaan, waar Lena en Johan achterbleven voor de wifi en Ndurya, Paul en ik zijn naar Mnarani gewandeld (langs de old ferry).

Paul heeft er iets gekocht en dan zijn we terug gegaan naar LePa om iets te drinken. Het plan was om er iets te eten, maar er waren zodanig veel muggen dat we naar huis zijn gevlucht. Mijn wageni via de Tuskys en Ndurya en ik via de lokale markt om avocado's te halen.

Dol Fijne dag

05/12/2016

Blank als we zijn staan we netjes op tijd klaar om te vertrekken : de huurauto zou gebracht worden om 07:30. De kleine mannen die mee mogen zie ik ook al in hun beste pak klaarstaan als ik de keukendeur open doe. Het werd uiteindelijk 08:15 wat op zich netjes op tijd is voor Afrikaanse begrippen, maar niet als je om 09:00 in Watamu moet zijn...

Enfin ruim te laat ontmoeten we kapitein Ibrahim, die me onmiddellijk herkent en we spoeden ons naar de boot. Wel eerst even de toegang tot Watamu Marine Park betalen.

We varen en we varen en we varen en we varen, de kapitein klaagt steeds dat we veels te laat waren en dat er vanochtend veel dolfijnen waren. Ons geduld wordt beloond tot groot jolijt van de kleine mannen. Het is een heel einde terug en niet met de stroom en de wind mee, en Dennis moet overgegeven. Gelukkig zit hij op het dak en merk ik er niets van. De andere twee genieten van het opspattende water. Paul zit ook meest van de tijd op het dak.

We komen aan op de snorkelplaats, springen in het water en zien onmiddellijk heel veel verschillende vissen. Morgen zal ik ze bloggen.

De kleine mannen vinden het heel erg eng en als ik zelf een eindje gesnorkeld heb ga ik Dennis halen om met mij mee te zwemmen : ik neem hem "onder mijn arm" zodat hij goed tegen mijn lijf geklemd zit (*hij bibbert ook al heel erg van de kou*) en hij wijst van alles aan. Allez, zo ziet hij ook eens hoe mooi zijn land kan zijn als er werk gemaakt wordt van wildlife conservation.

Ook Paul neemt een kleine onder zijn hoede, die steeds zijn keel dichtknijpt..

Als ik Dennis terugbreng zie ik dat Paul bijna onder gaat met 2 kleine mannen om zijn nek dus ik haal er ook even 1. Ik kan door de snorkels niet precies zien wie wie is...maar dat maakt ook niet uit. Ook met Johan zwem ik een rondje, hij heeft zijn hoofd gestoten tegen de boot omdat hij niet te ver weg wilde van de boot.

Als we weer aan land zijn kleden we ons aan (*jakkas me kleren op dat zoute plak, maar goed, tis het waard*) en we gaan lunchen bij "Jambo Café". Zondig voor de eerste keer dat ik weg ben en eet een paar frieten en een kaashamburger (*waarvan ik 1 broodje weg doe*)

Buikjes vol en op naar Gedi ruins, waar Lena graag naartoe wil. Ze gaan uiteindelijk allemaal naar binnen en ik ontdek intussen verder de huurauto : een opendak , een rare elektrisch opengaande deur.. allerlei foefjes. Rijdt lekker zo'n toyota Noah.

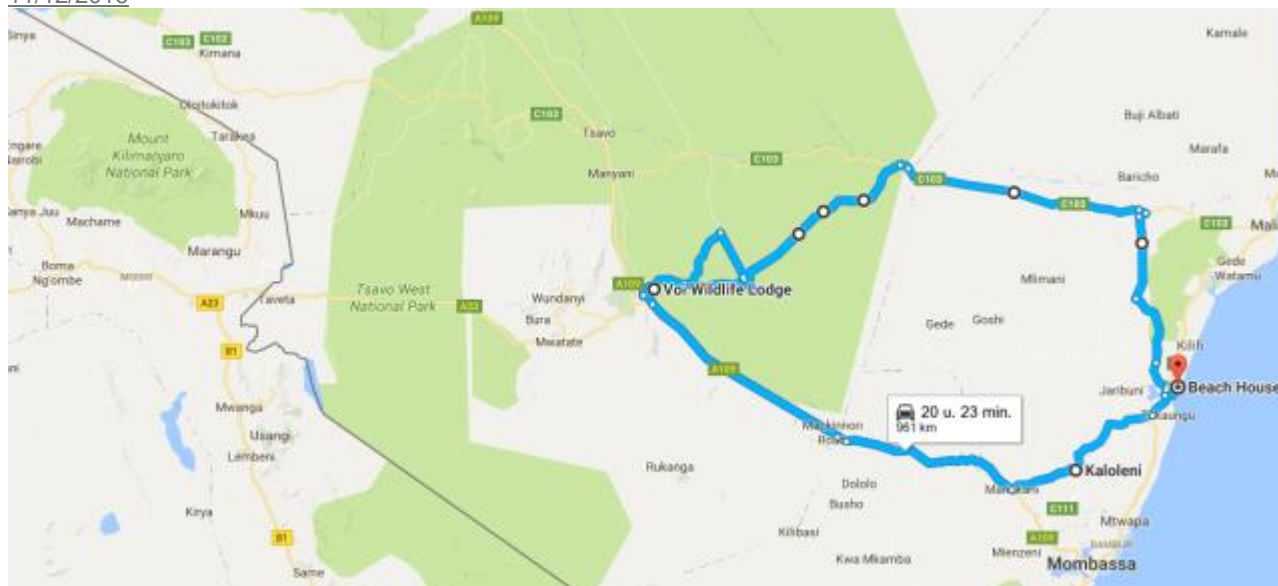
Zie dat de gordijntjes verkeerd omzetten (*vastdrukken met de drukkertjes lukt niet*) dus draai ze even om. Drink en eet een Madafu, maak foto's van apen en kippen en algauw zijn ze er weer.

We rijden via de Tusky's naar huis. Morgen vertrekken ze op safari.

Keniaanse afspraken

11/12/2016

De laatste

Als je begint aan 18 dagen lijkt het superlang, maar de dagen vliegen voorbij.

Voor de gasten al zeker want ze zijn tussendoor op safari geweest, de route op het kaartje hierboven. Het was geweldig, de natuur zo mooi, veel dieren gezien en de lodge was prachtig. Veel superlatieven. Mooier dan in Zuid Afrika zei Lena. In Zuid Afrika zijn het ellenlange kaarsrechte tarmac wegen en hier in Kenya is het echt avontuurlijk op onverharde wegen, die wel goed onderhouden zijn.

De weg erheen was niet via Mombasa, maar via de binnenlanden achter Arabuko Sokoke forest langs. Ze hebben oa. parende leeuwen gezien, volgens de gids duurt dat een week, paren ze de eerste dag om de 7 minuten en deze frequentie zakt elke dag terug tot 2 keer op de laatste dag. Mens vraagt zie af wie dat dan heeft staan tellen, misschien Richard Attenborough ?

Heerlijk om weer 'thuis' (*in Kilifi aan Zee*) te komen in onze frisse oceaandwind werd gezegd.

De 31 graden die we hebben voelen niet zo zolang je in en om ons stekje blijft, maar als je de stad in moet/gaat of wandelt hou je het zeker niet droog, *niet van de regen maar van het zweten*.

De eerder deze week gemaakt afspraak met een beachboy die fout liep, is toch nog uitgevoerd op Vrijdag jl. maar is niet volgens wens verlopen. Ik heb de beachboys flink onder hun voeten gegeven en Ndurya ook, dat men op deze manier toeristen weg jaagt uit Kenia. Voor Johan is dit zijn eerste keer Kenya, dus je kan hem moeilijk verwijten dat hij goed van vertrouwen is en een voorschot heeft betaald : al doende leert men. (*ze waren doodleuk veel te laat komen opdraven om te gaan snorkelen/zeilen inde creek*) Nu bleek dat ze helemaal geen snorkelspot wisten te vinden. Enfin, ze hebben toch op een dhow gezeild.

Intussen heeft Benson George zijn initiatie calamari vissen gehad. Samen met zijn vader op de surfplank de oceaan op. Ik heb hem een hoofddoek opgezet en een zwembrillette gegeven. Paul en ik hebben ze uitgezwaard. Trots kwam hij een aantal uren later terug met 3 zelf gevangen calamari en samen met papa hadden ze 1 kilo. Opgekocht door Paul die gek is op calamari.

Johan zei dat hij vaak als hij op vakantie is denkt van "hier kom ik nog eens terug", maar hij heeft dat nog nooit zo sterk gehad als hier. Waarschijnlijk een geval van "eeuwige besmetting met de Afrika microbe" Die heb je, of die heb je niet.